

РЕШЕНИЕ

№ 5469

гр. София, 24.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 06.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **4873** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на "Глобал Строй Конструкт" ЕООД с ЕИК[ЕИК], срещу РА № Р-[ЕГН]-7730091-001/17.12.2021г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП-С., в частта потвърдена с Решение № 523/11.04.2022г. на Директора на Дирекция "ОДОП"-С..

Жалбоподателят оспорва РА като незаконосъобразен, издаден при нарушаване на материалния закон и на изискванията на процесуалния закон. Намира за неправилен подхода на ревизиращите органи при ревизията. След като повтаря констатацията на ревизията относно липсата на доказани реално доставки от посочените доставчици, прави общо възражение, че този основен аргумент на ревизиращите органи, че няма доказателства относно изпълнението на доставките е неправилен и неоснователен. РО не е доказал по безспорен и несъмнен начин липсата на реална доставка. Конкретни съображения извън това жалбоподателят не сочи. Дадена е възможност на жалбоподателя за ангажиране на доказателства, същият не се е възползвал и не е направил доказателствени искания. В съдебно заседание не изпраща представител.

Ответникът, представляван от юрисконсулт Й. иска съдът да отхвърли жалбата като недоказана и да постанови решение, с което да потвърди РА като законосъобразен и обоснован по съображения, изложени в решението на ДОДОП. Претендирам юрисконсултско възнаграждение в размер съгласно Наредбата за адвокатските възнаграждения - 9742,15 лв., изчислен съобразно материалния интерес по делото.

Административен съд София - град обсъди оплакванията в жалбата, писмените

доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, намери следното:

Предмет на обжалване е акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл.156 от ДОПК. РА е обжалван по административен ред, в резултат на което и в срока по чл.156, ал.7 от ДОПК е издадено Решение № 523 от 11.04.2022г. на директора на Дирекция „ОДОП“. Същото е връчено на 13.04.2022г., а жалбата е подадена на 27.04.2014г., тоест в законоустановения срок. С оглед срочното подаване на жалбата от надлежно лице и при наличието на правен интерес, същата се явява процесуално допустима.

От фактическа страна съдът установява следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221020007730-020-001/11.12.2020 г. е възложено извършването на ревизия на „ГЛОБАЛ СТРОЙ КОНСТРУКТ“ ЕООД за определяне на задълженията за ДДС за данъчни периоди м. 09.2019 г., м. 10.2019 г. и от м. 01.2020 г. до м. 10.2020 г. Срокът за извършване на ревизията е продължен до 14.05.2021 г. със ЗВР №Р-22221020007730-020-002/11.03.2021 г. и ЗВР №Р-22221020007730-020-003/13.04.2021 г. Заповедите за възлагане на ревизията са издадени от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., оправомощена с функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128/

28.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221020007730-092-001/18.10.2021 г., връчен по електронен път, ведно с доказателствата към него, на 19.10.2021 г. По реда и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено възражение срещу РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22221020007730-091-001/17.12.2021 г., издаден от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и В. И. С., на длъжност главен инспектор по приходи при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен на дружеството електронно на 18.01.2022 г.

Ревизията е първа за определяне на задълженията по ЗДДС на „ГЛОБАЛ СТРОЙ КОНСТРУКТ“ ЕООД за периодите м. 09.2019 г., м. 10.2019 г. и от м. 01.2020 г. до м. 10.2020 г.

В хода на ревизията жалбоподателят не е представил изисканите му документи и обяснения по реда на ДОПК, вследствие на което въз основа на такива не е установен предметът на дейността му през процесните периоди и наличието на собствени или наети търговски обекти, складови помещения или офиси за осъществяването ѝ, като е разговаряно с управителя и счетоводителя, при които посочените лица са поели ангажимент да представят изисканите от ревизираното дружество документи и обяснения, което не е сторено. В РД е описано, че при друго ревизионно производство на дружеството за определяне на задължения по ЗДДС за м.11.2019г. и м.12.2019г. е констатирано, че „ГЛОБАЛ СТРОЙ КОНСТРУКТ“ ЕООД е извършвало строителна дейност. Ревизията констатира, че дружеството няма ДМА, не притежава пътни превозни средства, на негово име не са регистрирани вписвания, свързани с покупко-продажби на имоти. Не е подал ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г. и 2020 г. Декларира данни за 9 наети лица на трудови договори, на длъжности „гипсация – шпакловчик“, „общ работник строителство“, „зидаромазач“, „ремонт на топлоизолация“ и „организатор дейности“, за които е подало данни с декларации обр.

№1 и обр. №6 и внесло задълженията по декларациите. Събрани са данни за управителя, едноличен собственик на капитала и счетоводителя. Констатирано е, че ревизираното дружество няма ЕКАФП.

Жалбоподателят не е представил исканите му от ревизията документи и писмени обяснения от задължено лице по ИПДПОЗЛ/ №Р-22221020007730-040-001/21.01.2021 г.

Извършените насрещни проверки на „ПЪТИЩА И СЪОРЪЖЕНИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], Д. „СИЛИ К. 19“, „БУЛЛОЙЕРС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], Д. „СИЛИ Т. 19“, БУЛСТАТ[ЕИК] и „ИЛИЕВ ПРЕС 72“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]–преки доставчици на жалбоподателя са документирани в ПИНП, описани в РД.

Процесните задължения са формирани от непризнато право на приспадане в общ размер на 111 462,04 лв. по фактури както следва:

- по фактура №[ЕГН]/30.09.2019 г., издадена от „ПЪТИЩА И СЪОРЪЖЕНИЯ“ ЕАД, за данъчен период м. 09.2019 г. в размер на 1 750,00 лв., с деклариран предмет на доставка – „материали стр.“;

- по 3 фактури, издадени от „ГЕРАКА.БГ“ ЕООД, за данъчен период м. 07.2020 г., в общ размер на 18 082,00 лв., с деклариран предмет на доставка – „покупка материали“;

- по фактура №[ЕГН]/31.10.2020 г., издадена от Д. „СИЛИ К. 19“, за данъчен период м. 10.2020 г. в размер на 26 240,00 лв., с деклариран предмет на доставка – „СМР“;

- по 9 фактури, издадени от Д. „СИЛИ Т. 19“, за данъчни периоди от м. 01.2020 г. до м. 04.2020 г. и м. 09.2020 г. в общ размер на 60 134,00 лв., с деклариран предмет на доставка – „покупка материали“, „покупка“, „монтажни работи“;

- по 2 фактури, издадени от „ИЛИЕВ-ПРЕС 72“ ЕООД, за данъчен период м. 10.2020 г. в общ размер на 4 944,00 лв., с деклариран предмет на доставка – „материали“, „строителни материали“;

- по 49 фактури, издадени от „ЛУКОЙЛ-БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД, ЕИК[ЕИК], за данъчни периоди м. 10.2019 г., м. 01.2020 г. и м. 07.2020 г. в общ размер на 303,04 лв., с деклариран предмет на доставка – „гориво“.

Извършени са насрещни проверки на „ПЪТИЩА И СЪОРЪЖЕНИЯ“ ЕАД, Д. „СИЛИ К. 19“, Д. „СИЛИ Т. 19“ и „ИЛИЕВ-ПРЕС 72“ ЕООД. На „ПЪТИЩА И СЪОРЪЖЕНИЯ“ ЕАД е връчено ИПДПОЗЛ по електронен път, а на останалите доставчици – по реда на чл. 32 от ДОПК. В писмени обяснения „ПЪТИЩА И СЪОРЪЖЕНИЯ“ ЕАД е декларирало, че не е издало фактура №[ЕГН] от 30.09.2019 г., с получател - „ГЛОБАЛ СТРОЙ КОНСТРУКТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], и не е имало взаимоотношения с „ГЛОБАЛ СТРОЙ КОНСТРУКТ“ ЕООД. Останалите дружества не са представили документи и обяснения.

Констатирано е, че изброените доставчици са регистрирани лица по ЗДДС към датите на издаване на фактурите към жалбоподателя, а впоследствие Д. „СИЛИ К. 19“, Д. „СИЛИ Т. 19“ и „ИЛИЕВ-ПРЕС 72“ ЕООД са deregистрирани по закона по инициатива на органи по приходите, при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Доставчиците не са включили в дневник продажби фактурите, по които жалбоподателят е приспаднал данъчен кредит, с изключение на фактури №[ЕГН]/31.01.2020 г. и №[ЕГН]/28.02.2020 г., издадени от Д. „СИЛИ Т. 19“. Уточнено е, че Д. „СИЛИ Т. 19“ не е подало СД по ЗДДС за данъчни периоди за м. 09.2020 г. и

м. 10.2020 г.

Извършени са справки в публичните регистри и базата данни на НАП, с цел установяване притежавали ли са Д. „СИЛИ К. 19“, Д. „СИЛИ Т. 19“ и „ИЛИЕВ-ПРЕС 72“ ЕООД необходимата кадрова, техническа и материална обезпеченост да извършат доставките, по които жалбоподателят е приспаднал данъчен кредит за ревизираните периоди. Установено е, че към датата на издаване на фактурата към жалбоподателя – 31.10.2020 г. Д. „СИЛИ К. 19“ е декларирало данни за 64 наети лица на трудови договори в сферата на строителството, на длъжност „общ работник“ и „работник строителство“, като само за 11 от тях е подало данни с декларации обр. 1 и обр. 6. Д. „СИЛИ Т. 19“ и „ИЛИЕВ-ПРЕС 72“ ЕООД не са декларирали данни за наети лица на трудови договори. Констатирано е, че управител на Д. „СИЛИ К. 19“ и Д. „СИЛИ Т. 19“ е едно и също физическо лице - Д. Ц. Д., ЕГН 7507****22. Последният е подал СД по ЗДДС на Д. „СИЛИ К. 19“ и Д. „СИЛИ Т. 19“ за процесните периоди, в качеството на техен управител, чрез КЕП с титуляр Д. Т. Д., №23C4DE0E. Установено е, че Д. „СИЛИ К. 19“ е декларирало наемането на трудов договор на Д. Ц. Д., на длъжност „началник на строит. обект“ и прекратяването на същия считано от 22.07.2020 г. В РД е описано, че изброените доставчици не са подали годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за данъчните години, през които са издали процесните фактури – Д. „СИЛИ К. 19“ и Д. „СИЛИ Т. 19“ за 2020 г., а „ИЛИЕВ-ПРЕС 72“ ЕООД за 2019 г. Прието е, че посочено обстоятелство е индикация, че те не са осъществявали дейност през същите. За периодите на издаване на процесните фактури изброените доставчици не са въвели в експлоатация ЕКАФП. Д. „СИЛИ Т. 19“ и „ИЛИЕВ-ПРЕС 72“ ЕООД не са притежавали недвижими имоти и пътни превозни средства. Установено е, че за периодите на издаване на фактурите към ревизираното дружество Д. „СИЛИ К. 19“ е декларирало в дневник покупки получени доставки на материали „КГ ФРУТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – дерегистрирано лице по ЗДДС, което не е декларирало продажби за данъчни периоди м. 09.2020 г. и

м. 10 2020 г.; Д. „СИЛИ Т. 19“ – получени доставки от „ПЛАНЕТ ПЕТ“ ООД, „ЕМЕЛИК“ ЕООД, „НИКОЛ-БАЙК ЦЕНТЪР“ ЕООД и Д. „СИЛИ К. 19“ – дерегистрирани лица по ЗДДС; а „ИЛИЕВ-ПРЕС 72“ ЕООД – получени доставки на материали от „АНГРО ТРЕЙД“ ООД, ЕИК[ЕИК] на стойности в пъти по-ниски от стойностите на декларираните от него фактури за продажби. В РД е описано, че основаната дейност на Д. „СИЛИ К. 19“ и Д. „СИЛИ Т. 19“ е неспециализирана търговия на едро - доставка на хранителни стоки в Испания. Констатирано е, че доставчиците имат задължения към бюджета, в т.ч. по СД по ЗДДС за периодите на издаване на фактурите към жалбоподателя. За събирането на вземанията на НАП от „ИЛИЕВ-ПРЕС 72“ ЕООД е образувано изп. дело №211063929/2021 г.

Относно „ГЕРАКА.БГ“ ЕООД въз основа на данни от информационната система на НАП е установено, че за периода на издаване на фактурите към жалбоподателя – м. 07.2020 г. е декларирал покупки на стоки с предмет на доставка - различни видове санитария, в т.ч. от доставчици с рисков профил. Констатирано е, че в хода на други контролни производства доставчикът не е представил изисканите му обяснения и документи по реда на ДОПК от органите по приходите. В РД е описано, че при насрещна проверка на „ГЕРАКА.БГ“ ЕООД, резултатите от която са документирани с ПИНП № П-22221721133655-141-001/16.08.2021 г., в писмени обяснения дружеството е декларирало, че основната му дейност е търговия със санитария и други строителни материали. Посочило е, че продаваните стоки са с произход български производители

и търговци, внос от Китай, Т. и Полша. Декларирало е, че е стопанисвало фирмен магазин със складова база, находящ се на Околовръстен път №193, и склад, находящ се [населено място], [улица]. Посочило е, че за м. 01.2021 г. в „ГЕРАКА.БГ“ ЕООД са наети 9 лица на трудови договори, на длъжности продавач-консултанти, шофьори на товарни автомобили, архитект, счетоводител и склададжия. В потвърждение на твърдението е приложило ведомост за заплати за м. 01.2021 г. Декларирало е, че е притежавало собствени превозни средства – бус, рег. [рег.номер на МПС] и бус, рег. [рег.номер на МПС]. Въз основа на описаните обстоятелства, ревизиращият екип е приел, че издадените фактури от „ГЕРАКА.БГ“ ЕООД, по които „Г. СТРОЙ КОНСТРУКТ ЕООД е приспаднало данъчен кредит през ревизираните периоди, са с предмет на доставки – стоки, в частност санитария.

При така установената фактическа обстановка, е направено заключение, че издадените фактури от „ИЛИЕВ-ПРЕС 72“ ЕООД, Д. „СИЛИ Т. 19“, „ГЕРАКА.БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ПЪТИЩА И СЪОРЪЖЕНИЯ“ ЕАД не документират реално изпълнени доставки на стоки /строителни материали/ към жалбоподателя, а издадените фактури от Д. „СИЛИ Т. 19“ и Д. „СИЛИ К. 19“ Д. – не документират и реално извършени услуги /СМР/. Относно спорните доставки на строителни материали е посочено, че ревизираното дружество не е представило доказателствата за прехвърляне на право на собственост върху стоките по смисъла на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС – фактури; документи, удостоверяващи място на съхранение, начин на предаване и транспортиране на стоките; доказателства за последващото им ползване /в т.ч. за конкретен строителен обект/; платежни документи. Прието е, че между дружествата не са били налице реални търговски взаимоотношения, тъй като не са представени договори и документи, удостоверяващи търговска кореспонденция между тях. Отбелязано е, че при доставка на родово-определени вещи, каквито са процесните, индивидуализацията им се извършва с отделянето и отграничаването им от другите вещи от същия род, чрез съставяне на Приемо-предавателни протоколи, каквито не са представени при ревизията. Посочено е, че спорните доставчици на материали не са представили доказателства за договаряне на параметрите по процесните доставки на стоки, реалното им изпълнение и наличие на кадрова, техническа и материална обезпеченост за осъществяването им. Подчертано е, че доставчиците не са представили доказателства, че към датите на издаване на фактурите са притежавали и/или са имали право да извършват разпоредителни сделки със стоките – предмет на спорните доставки. Акцентирано е, че „ПЪТИЩА И СЪОРЪЖЕНИЯ“ ЕАД е декларирало при насрещната проверка, че не е издател на процесната фактура и не е имало взаимоотношения с жалбоподателя, както и че по-голямата част от спорните фактури за доставки на стоки не са включени в дневник продажби на доставчиците. Относно спорните услуги на СМР от Д. „СИЛИ Т. 19“ и Д. „СИЛИ К. 19“ е посочено, че не са налице доказателства за кадрова обезпеченост на същите да извършат дейностите и за изпълнението им от подизпълнители. Доставчиците на СМР и жалбоподателят не са представили доказателства за реално им изпълнение, в т.ч. за лицата, които са ги извършили; място и време на изпълнение; свързани ли са с дейността на „Г. СТРОЙ КОНСТРУКТ ЕООД. Отбелязано е, че при провеждане на ревизията е съобразена разпоредбата на

чл. 37, ал. 4 от ДОПК, съгласно която в случай, че субектът не представи изискваните доказателства, органът по приходите може да приеме, че те не съществуват и преценява само събраните в производството доказателства. В РА е описано, че ревизираното дружество е следвало да ангажира доказателства, удостоверяващи изпълнението на спорните доставки на стоки и услуги, тъй като черпи права във връзка с тях, което не е направило. Доставчиците и жалбоподателят не са представили спорните фактури. В резултат на това, с РД и РА е направено заключение, че „Г. СТРОЙ КОНСТРУКТ ЕООД не притежава данъчни документи - фактури, съставени в съответствие с изискванията на ЗДДС, в които данъкът да е посочен на отделен ред, а от тук и че не е изпълнено изискването на чл. 71, т. 1 от ЗДДС. С РД и РА е формиран извод, че на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 69 ал. 1 от ЗДДС за жалбоподателя не се следва данъчен кредит по издадените фактури от „ИЛИЕВ-ПРЕС 72“ ЕООД, Д. „СИЛИ Т. 19“, „ГЕРАКА.БГ“ ЕООД, Д. „СИЛИ К. 19“ и „ПЪТИЩА И СЪОРЪЖЕНИЯ“ ЕАД в общ размер на 111 159,00 лв. С РД и РА е прието, че „Г. СТРОЙ КОНСТРУКТ ЕООД неправомерно е приспаднало данъчен кредит за получени доставки с предмет – „гориво“ по издадени фактури от „ЛУКОЙЛ-БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД в общ размер на 303,04 лв., в т.ч. за м. 10. 2019 г. – 81,02 лв., м. 01.2020 г. – 91,87 лв. и м. 07.2020 г. – 130,11 лв. Същите са описани в таблица в констативната част на РД, като са конкретизирани данни за номер и дата на издаване на фактурата, наименование и ЕИК на доставчика, данъчна основа и ДДС по фактурата, предмет на доставка и период на приспадане на данъчен кредит по съответната фактура от жалбоподателя. Отбелязано е, че „ГЛОБАЛ СТРОЙ КОНСТРУКТ“ ЕООД не е представило документи и обяснения при ревизията, вследствие на което не е доказано наличието на автомобил за дейността му. Преценено е, че по спорните фактури за покупка на гориво не е налице изпълнение на изискванията на чл. 69 ал. 1 т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС. Уточнено е, че съгласно цитираните правни норми правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или чл. 74 от ЗДДС, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето. С РА на основание чл. 69 ал. 1 т. 1 от ЗДДС и чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС е отказан данъчен кредит по издадените фактури от „ЛУКОЙЛ-БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД.

Констатирано е, че през м. 07.2020 г. жалбоподателят е декларирал в дневник покупки кредитно известие /КИ/ №[ЕГН]/29.12.2020 г., издадено от „БУЛЛОЙЕРС“ ЕООД, с данъчен кредит в размер на /- 20 700,00 лв./ и предмет на доставка – „връщане на стока по ф-ри 4-17“.

Извършена е насрещна проверка на доставчика. Връчено е ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32 от ДОПК. Документи и обяснения не са представени.

Установено е, че „БУЛЛОЙЕРС“ ЕООД е регистрирано лице по ЗДДС към дата на издаване на КИ, а впоследствие е deregистрирано при установени обстоятелства по чл. 176 от закона. КИ не е включено в дневник продажби и СД по ЗДДС на доставчика. В РД е описано, че „БУЛЛОЙЕРС“ ЕООД има публични задължения, в т.ч. такива, за събирането на които е образувано

изпълнително дело от служителите на НАП.

В хода на ревизионното производство е установено, че на „ГЛОБАЛ СТРОЙ КОНСТРУКТ“ ЕООД е извършена ревизия за определяне на задълженията по ЗДДС за м. 11.2019 г. и м. 12.2019 г., за резултатите от която е съставен РА №Р-22221020001181-091-001/05.10. 2020 г., при която е изследвано следва ли се право на данъчен кредит за дружеството по издадени фактури от „БУЛЛОЙЕРС“ ЕООД. При провеждането ѝ е констатирано, че издадените фактури от „БУЛЛОЙЕРС“ ЕООД не документират реално осъществени доставки към жалбоподателя и последният е коригирал неправомерно приспаднатия данъчен кредит по тях през м. 07.2020 г.

Въз основа на описаните обстоятелства, ревизиращият екип е направил заключение, че за неправилно приспаднатия данъчен кредит по издадени фактури от „БУЛЛОЙЕРС“ ЕООД, който впоследствие е сторниран през м. 07.2020 г., жалбоподателят дължи лихва върху същия, чийто размер е 20 700,00 лв., за периода от 15.01.2020 г. до 15.08.2020 г. Конкретизиран е размерът на лихвата – 1 230,62 лв. и данъчния период по ЗДДС, за който се дължи – м. 07.2020 г. Такава обаче не е определена със спорния РА.

РА е обжалван по административен ред като ответникът го е потвърдил Решение № 523 от 11.04.2022г. Последвала е жалбата до съда.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените документи с административната преписка и жалбата, а жалбоподателят въпреки указаната доказателствена тежест и дадената възможност не е ангажирал доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните **правни изводи**:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Съдът намери процесният РА за издаден от компетентни орган по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК, в предвидената форма съгласно чл.120, ал.1 ДОПК и съдържащ изискуемите реквизити съгласно чл.120, ал.1 ДОПК. Представените са доказателства за електронните подписи на ревизиращите органи. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Изяснени са фактите от значение за данъчното облагане, като са предприети необходимите процесуални действия по събиране на доказателства.

Неоснователни са твърденията в жалбата за допуснати процесуални нарушения в хода на ревизионното производство. Твърденията за такива нарушения са общи, не са конкретизирани и не почиват на обстоятелства по ревизията. Същото се отнася и за нарушенията на материалния закон.

Неоснователно е основното и единствено по конкретно оплакване на жалбоподателя, че ревизиращият орган не е доказал по безспорен и несъмнен начин липсата на реална доставка, тъй като негова е доказателствената тежест да установи всички изискуеми предпоставки за ползване на данъчен кредит. Това му е указано и от съда в хода на делото. Направените фактически констатации на ревизията не са оборени и при

съдебното производство. От страна на жалбоподателя не са ангажирани доказателства, чрез които да се установява, че в случая са налице реално извършени доставки на СМР, материали и др. стоки.

Обосновано органите по приходите са приели за недоказано реалното извършване на доставките, по декларирани от жалбоподателя фактури за ревизираните периоди с доставчици „ИЛИЕВ-ПРЕС 72“ ЕООД, Д. „СИЛИ Т. 19“, Д. „СИЛИ К. 19“ и „ПЪТИЩА И СЪОРЪЖЕНИЯ“ ЕАД.

Съдът споделя становището, че правото на приспадане на данъчен кредит е обвързано с наличието на реално осъществена доставка, по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки и услуги по облагаема доставка, тоест стоките и услугите, предмет на фактурите, трябва да са фактически получени, за да се признае правото да бъде приспадната сумата на начисления ДДС.

В хода на ревизията са предприети съответните процесуални действия за събирането на доказателства за установяване на факти и обстоятелства, относими към определяне задълженията на жалбоподателя по процесните доставки от „ИЛИЕВ-ПРЕС 72“ ЕООД (материали, строителни материали), Д. „СИЛИ Т. 19“ (покупка на материали и СМР), Д. „СИЛИ К. 19“ (СМР) и „ПЪТИЩА И СЪОРЪЖЕНИЯ“ ЕАД (материали и стр.). От жалбоподателя (л.99 по делото искане за представяне на документи и писмени обяснения) и от доставчиците е изискана (връчени искания по електронен път, описани л.611-63 по делото) конкретна информация, необходима за доказване реалността на доставките. Органите по приходите са извършили справки в информационната система на НАП за жалбоподателя и изброените доставчици. Събраните доказателства са обсъдени в обжалвания РА и РД към него (л.46-51 от РД). В този смисъл изводите на органа по приходите са изградени въз основа на обективно установени обстоятелства по време на ревизията и не е основателно оплакването за недоказаност на извода за липса на реални доставки по фактурите.

Спорните доставки, по които не е признато право на приспадане на данъчен кредит са на услуги Д. „СИЛИ Т. 19“ (покупка на материали и СМР), Д. „СИЛИ К. 19“ (СМР) - и на стоки - „ПЪТИЩА И СЪОРЪЖЕНИЯ“ ЕАД, „ИЛИЕВ-ПРЕС 72“ ЕООД, "ГЕРАКА БГ" ЕООД (покупка на материали).

Доказването на услугата става въз основа на доказателства за нейното извършване от посочения във фактурата доставчик, в случая предмет на процесните доставки на услуги се сочат монтажни работи и СМР. Необходимо е да се докажат факти и обстоятелства, свързани с установяване на реалното им извършване и получаване на резултатите от тях от жалбоподателя, включително за фактическите извършители на работите и дейностите, както наличие на съответния технически и кадрови ресурс на доставчика за осъществяването им.

В случая нито ревизираното лице като получател на фактурите услугите, нито доставчиците са представили доказателства за конкретизиране на услугите и реалното им изпълнение. Тази липса на доказателства не е попълнена и в хода на съдебното производство.

Извън липсата на представени от самите лица данни по доставките и данните от справка в информационната система на НАП не дават основание да се направи извод за реално извършени от тези доставчици услуги. Материално-техническата и кадрова обезпеченост на доставчика е индикация за това те да бъдат реално извършени от него. В случая такава обезпеченост на доставчиците не доказана – нито, че са разполагали с необходимите материали, за да извършат процесните услуги, нито че са притежавали необходимия кадрови ресурс. Д. „СИЛИ Т. 19“ не е декларирало данни за наети лица на трудови договори, а декларираните данни за наетите лица на такива от Д. „СИЛИ К. 19“ /64/ не са достатъчно доказателство за извършването им, предвид различието с подадените декларации обр. 1 и обр. 6 /за 11 лица/. Също така не се установява жалбоподателя като получател по услугите да е получил резултата от услугите и последващо ползване на същия.

По отношение на доставката на стоки, в случая строителни материали от доставчици „ИЛИЕВ-ПРЕС 72“ ЕООД, Д. „СИЛИ Т. 19“ и „ПЪТИЩА И СЪОРЪЖЕНИЯ“ ЕАД, следва да се установи прехвърляне право на собственост върху стоките – предаването им, както и придобиването преди това на право на собственост върху същите по вид и количества стоки, съхранение, транспорт, предаване и др. В случая, нито жалбоподателя, нито доставчиците при насрещните проверки са представили доказателства за съхранението и транспорта на материалите, плащане по фактурите. Жалбоподателят не е представил доказателства за последващото им влягане, а последващата реализацията на предмета на доставките е също индикация относно тяхната реалност.

Следва да се отбележи, че доказването на реалността на процесните доставки се разколебава и от данните, събрани при насрещните проверки на доставчиците. В РД се сочи (стр.16, л.46 по делото), че „ПЪТИЩА И СЪОРЪЖЕНИЯ“ ЕАД изрично е декларирало, че не е имало търговски взаимоотношения с „ГЛОБАЛ СТРОЙ КОНСТРУКТ“ ЕООД и не е издало фактура №[ЕГН] от 30.09.2019 г., с получател - „ГЛОБАЛ СТРОЙ КОНСТРУКТ“ ЕООД. От страна на „ИЛИЕВ-ПРЕС 72“ ЕООД, Д. „СИЛИ Т. 19“, Д. „СИЛИ К. 19“ не са представени никакви доказателства. Видно от доказателствата по преписката, не е осигурен достъп до счетоводните регистри и първични документи в оригинал на последните. В случая, ревизиращите органи не са установили нито счетоводни записвания за приходи от извършени доставки от посочените доставчици, нито пък са установил данни за осчетоводени разходи от тях във връзка с фактическото извършване на процесните доставки. Непредставянето на доказателства за заведена счетоводна отчетност на процесните доставчици не позволява да се извърши проследяване на стоките потоци /получените и извършените облагаеми доставки/ и да се осъществи контрол върху изпълнението на задълженията им по ЗДДС - декларирането на доставките, за които данъкът е станал изискуем и е възникнало задължение да бъде начислен ДДС; декларирането на получените доставки, за които регистрираното лице, като получател по доставките да има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон.

В случая, основателно е отбелязано като имащо значение обстоятелството,

че две от дружествата доставчици на жалбоподателя - Д. „СИЛИ Т. 19“ и Д. „СИЛИ К. 19“ са свързани лица с жалбоподателя по смисъла на §1, т. 3, б. „м“ от ДОПК – „лицата, които участват пряко или косвено в управлението, контрола или капитала на друго лице или лица, поради което между тях могат да се уговорят условия, различни от обичайните“. След справка в Търговския регистър се установи, че дружество, участващо в Д. „СИЛИ Т. 19“ е „СИЛИРЕКС – 2015“ ООД, ЕИК[ЕИК], чийто основен капитал е в размер на 2,00 лв. и се притежава поравно от А. В. Т. /едноличен собственик на капитала и управител на „ГЛОБАЛ СТРОЙ КОНСТРУКТ“ ЕООД/ и Д. Ц. Д.. Съдружници в Д. „СИЛИ К. 19“ са „САХАЛИН ИНВЕСТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чийто основен капитал в размер на 2,00 лв. се притежава от управителя му - Д. Ц. Д., и „СИЛИРЕКС – 2015“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Не без значение е и обстоятелството, че процесните доставчици не са декларирали фактурите в дневник продажби и СД по ЗДДС, с изключение на издадените фактури от Д. „СИЛИ Т. 19“ № 030.....05/31.01.2020г., № 030.....010/28.02.2020г., №030.....011/29.02.2020г. и № 030.....06/31.01.2020г.

Не на последно място жалбоподателят не е представил декларираните от него фактури в дневник покупки с доставчици – изброените дружества. Както отбелязват ревизиращите органи, не е доказал, че притежава данъчни документи - фактури, съставени в съответствие с изискванията на ЗДДС, в които данъкът да е посочен на отделен ред, а оттук и не е изпълнено изискването на чл. 71, т. 1 от ЗДДС.

Относно отказания данъчен кредит по издадени фактури от „ГЕРАКА.БГ“ ЕООД не са събрани доказателства, които да са достатъчни да се формира извод дали същите обективират реално изпълнени доставки. В случая, не е извършена насрещна проверка на доставчика. Жалбоподателят обаче не е представил процесните фактури. Така за тези декларирани доставки жалбоподателят освен, че не доказва, че притежава данъчни документи - фактури, съставени в съответствие с изискванията на ЗДДС, в които данъкът да е посочен на отделен ред, а оттук и че не е изпълнил изискването на чл. 71, т. 1 от ЗДДС, не представя и доказателства, удостоверяващи получени доставки на стоки. Справката в базата данни на НАП е установила, че доставчикът през м. 11.2020 г. е сторнирал деклариранията от него фактура № [ЕГН]/31.07.2020 г., с получател – на „ГЛОБАЛ СТРОЙ КОНСТРУКТ“ ЕООД, което допълнително разколебава извод, че такива доставки са извършени от този доставчик към жалбоподателя.

Законосъобразно с РА е отказан данъчен кредит и по декларирани фактури от жалбоподателя в дневник покупки за ревизираните периоди с доставчици „ЛУКОЙЛ-БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „ОМВ БЪЛГАРИЯ“ ООД и предмет на доставка – „гориво“ в общ размер на 303,04 лв. Жалбоподателят не е представил документи и обяснения в хода на спорното производство, не представя фактури, а също така не представя доказателства за собствени или наети транспортни средства, за които да е използвано горивото, тоест няма данни да е свързано с икономическата дейност на жалбоподателя и за така закупено гориво е относимо ограничението по чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС.

По отношение на определените лихви с РА също не се установиха основания за незаконосъобразност, предвид, че начисляването им е основано с

невнасяне в срок дна еклариран ДДС за внасяне - за м. 05.2020 г. в размер на 479,04 лв., а в случая на непризнато право на приспадане на данъчен кредит - съобразяването им с периода, в който е ползван непризнатия впоследстви данъчен кредит.

По изложените съображения, съдът намира, че РА в обжалваната част е законосъобразен и жалбата следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено в размер на 9742, 15 лв., определено съобразно чл.161, ал.1 от ДОПК и размерите в чл.7, ал.2, т.5 във връзка с 8, ал.1 от Наредба № 1 от 2004г. за минималните рамери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд София – град, I-во отделение, 6 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на "Глобал Строй Конструкт" ЕООД с ЕИК[ЕИК], срещу РА № Р-[ЕГН]-7730091-001/17.12.2021г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП-С., в обжалваната част, потвърдена с Решение № 523/11.04.2022г. на Директора на Дирекция "ОДОП"-С.

ОСЪЖДА "Глобал Строй Конструкт" ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП, разноси по делото в размер на 9742, 15 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: